

A képzőművészet epigrammája

Az ex libris rendszerint a könyv táblájának a belső oldalára ragasztott grafikai alkotás a könyv tulajdonosának a nevével, s olyan szimbolikus ábrázolásokkal, amelyek a tulajdonos személyére, kedvtelésére utalnak. Mivel szép ex librisek műalkotásként is felkeltették a grafikai művészek kedvelőinek érdeklődését, ezért később már nemcsak azzal a céllal készültek, hogy a könyv tulajdonosát jelöljék, hanem csere útján a műbarátok gyűjteményét is gazdagítsák.

A 19. század végén már Európa-szerte élénk gyűjtőélet alakult ki, amibe hazánk is bekapcsolódott. A magyarországi gyűjtőket jelenleg a Kisgrafika Barátainak Köre grafikagyűjtő és művelődési egyesület fogja össze, s jelenteti meg negyedévente a *Kisgrafika* című folyóiratot.

Az ex libris mint műalkotás a képzőművészet epigrammája, mert a művésznek kis felületen kell kifejeznie mondanivalóját.

A kisgrafikák tematikai változatossága sokféle (orvosi vonatkozású, műemlékeket, írókat meg-

jelenítő stb.) speciális gyűjtemény kialakítására nyújt lehetőséget. Kisteleki Ibolya hosszú évek óta gyűjti a zenei vonatkozású lapokat, melyek különböző sokszorosító eljárással (fametszet, linómetszet, rézkarc, rézmetszet stb.) készültek. Mintegy 500 külföldi és hazai művész alkotását tartalmazza a zenei gyűjteménye. A kiállított műveket témakörök szerint rendezi, nevezetesen: zeneszerzők, zeneművek, előadóművészek, hangszerek (külön-külön a vonós, fúvós, pengetős, billentyűs hangszerek) szerint.

Kedvcsinálásul a hazai alkotók közül csak néhányat említünk meg: Árkossy István, Banga Ferenc, Bordás Ferenc, Deák Ferenc, Diskay Lenke, Gácsi Mihály, Kazinczy Gábor, König Róbert, Stettner Béla, Vén Zoltán, Vincze László stb.

Talán ez a rövid névsor is jelzi, hogy – a zene világa mellett – széles körű bepillantást nyerhetünk a kisgrafika sajátos kifejezési lehetőségeibe, olykor egy-egy azonos téma kapcsán az alkotói önkifejezés legváltozatosabb megoldásaiba.

Kazinczy Gábor

Stettner Béla

Gácsi Mihály